

740

1018

50

Section II Dalis

Sėvynė

Moteru
ir Vaiku
Laikraštis

„TĖVYNĖS“ SPAUDA, 307 W. 30th St., New York City

MOTINOS

Apdrauskite Savo Vaikus

NĖRA reikalo pri-
rašinėti vaikus prie
svetimtautiškų Insu-
rurance kompanijų,
— galite apdrausti
Susivienijime Lietu-
vių Amerikoje. Ap-
drausdami savo vai-
kus S.L.A., mokėsit
mažiau, o atsitikime
nelaimės gausit dau-
giau. Kompanijų a-
gentams mokėdamos
po 10c. savaitėje iš-
mokate per metus
\$5.20; atsitikime ne-
laimės gaunate \$25.
Į S.L.A. mokėsit po
50c. į 3 mėnesius —
per metus išmokėsit
\$2.00, o nelaiminga-
me atsitikime gau-
nat nuo \$25 iki \$100
apsaugos.

NIEKAD nieks ne-
barškina į duris,
kaip daro tokie a-
gentai, rinkdami kas
savaitė dešimtukus:
Susivienijime Lietu-
vių Amerikoje apmo-
kate kartą į tris mė-
nesius arba ir už vi-
sus metus iškalno.
Reikalus atliekat sa-
vo prigimtoje kalbo-
je, o kuopų viršinin-
kai suteikia jums
nariams viso-
kiariopą naudą.

ISTATAI

PRIĖMIMUI VAIKŲ PRIE Susivienijimo Lietuvių Amerikoje

1. Visi lietuvių, abiejų lyčių vaikai, sveiki ant
kuno ir proto, nuo 1 iki 18 metų amž., gali pri-
gulėti prie Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

2. Vaikai nuo 1 iki 5 m. amž. moka \$2.00 per
metus, arba 50c. kas 3 mėnesiai, t. y.: sausio,
balandžio, liepos ir spalio mėn. Šio skyriaus
vaikai gauna pomirtinės \$25.00.

3. Vaikai nuo 5 iki 10 m. moka \$2.25 per me-
tus, — pirmą bertainį metų 75c., o kitus tris
bertainius po 50c. Pomirtinės gauna \$50.00. —
Vaikams, nuo 10 iki 18 m. am., mokant po \$2.25
per metus, bus išmokama \$100.00 pomirtinės.

4. Vaikai nuo 1 iki 5 m. amž. moka įstojimo
25c. Įstojimą ir už 1-ą bertainį moka sykiu.
t. y. 75c.; nuo 5 iki 18 m. moka įstojimo 25c.,
50c. bertaininės ir 25c. reikalams, arba viso \$1.00.

5. Visų trijų skyrių vaikai tik išbuvę 30 dienų
Susivienijime gali gauti pomirtinę. Prigulėjimas
vaiko prie S.L.A. skaitosi nuo tada, kada jo įsto-
jimo piningai priimti į Centrą.

6. Vaikai, prisirašę prie S.L.A., gaus iš Centro
paliudijimus, ant kurių bus įrašyta vardas, pa-
vardė ir laikas įsirašymo į S.L.A.

7. Vaikai skolingi už vieną bertainį tampa su-
spenduoti, skolingi už du — liekasi išbraukti.

8. Vaikui mirus, pomirtinę gauna tėvai; nesant
tėvų — giminės, nesant giminų — urėdiškai pri-
pažinti vaikų globėjai. Pomirtinę išmokama pri-
stačius paliudijimą, ant kurio turi būti pasirašę
daktaras ir graborius.

9. Vaikai yra paliudijuojami nuo mokėjimo tau-
tiškų centų ir kitokių „ekstra“ mokesčių. Paliu-
suoti taipgi nuo mokesčių siuntimui delegatų.

10. Vaikai neturi tiesos prie rinkimo delegatų
ir patys negali būti siunčiami kaipo delegatai.

11. Vaikai turi būti įrašomi kuopų susirinki-
muose. Kuopų viršinininkai ir abelnai visi sąna-
riai turi tēmyti, kad nebutų įrašoma vaikai ne-
sveiki. Abejojant apie vaiko sveikatą, turi būti
pareikalauta daktaro paliudijimas, už kurį apmo-
ka tėvai arba įrašanties vaikus ypatos.

12. Vaikai nedoro pasielgimo, neklausantys tė-
vų, negali būti priimami prie S.L.A.

13. Vaikus prirašantieji turi paduoti teisingai:
vaiko metus; neteisingai paduoti metai, jei bus
susękta, vaikas taps iš S.L.A. prašalintas be su-
grąžinimo įmokėtų piningų. Abejojant apie vai-
ko metus, tėvai turi pristatyti gimimo metrikus.

VAIKAI priimami į
S.L.A. nuo 1 iki
18 metų amž.; pas-
kui, be jokio įsirašy-
mo ir be daktaro eg-
zaminacijos pereina
į suaugusių skyrių.
Po prisirašymo, kaip
parodo įstatuose, už
30 dienų vaikai tam-
pa pilnais nariais ir,
atsitikus mirčiai, iš-
mokama pilną įsta-
tuose parodytą po-
mirtinę be atidėlio-
jimo. Vaikai priima-
ma be daktaro pa-
liudijimo — užten-
ka, kad du S.L.A.
nariai patvirtina vai-
ko sveikatą kuopos
usirinkime. Kuopos
randasi kiekviename
mieste.

ŠKAITYDAMOS ši
laikraštį, pratinkit
taipgi ir savo vaike-
lius prie skaitymo:
jiems yra pavestas
Vaikų Skyrius. Me-
dį galima lenkti pa-
kol jaunas, taip ir
vaikelius galima pri-
pratinti skaityti iš
mažens, taipgi supa-
žindinti juos su taja
Draugija, kuri rupi-
nasi ir teikia savo
reikalingas in-
formacijas.

Reikalavimai platesnių informacijų, kreipkitės prie vietinės ku-
pos valdybos arba į Centro Sekretorių šio adresu:

A. B. Strimaitis

307 West 30th Street
NEW YORK CITY

KALĒDOMS
ir
NAUJIEMS
1919 M.

KALĒDOMS.

AMERIKOJE yra papratimas Kalėdoms rėdyti namuose eglaites įvairiais blizgučiais. Daugelį Kalėdų man teko praleisti. Lietuviai nieko ypatingo Kalėdoms nestengdavo padaryti, — jei bent vienur-kitur parėdydavo eglaitę. Šįmet mūsų tautiečiai truputį sumanesniais pasirodė, — Kalėdų Eglaitę rėdo ne blizgučiais, bet dolariais, su kuriais tik ir galima daug pagelbėti Lietuvos nuvargintiems mūsų broliams. Šių metų Kalėdų Eglaitė bus historijoje atžymėta. Kad priduoti tam faktui didesnę svarbą, päsistengkime kuodaugiausiai dolarių sumesti, — lai ta tautos atgimimo Kalėdų Eglaitė žaliuoja ant visados.

NAUJIEMS METAMS.

Sulaukus Naujų Metų, pavieniai žmonės, tautos ir visa žmonija turi savo naujus norus, naujus laikimus, — visi tiki, kad ateinantieji metai bus geresni už praėjusius. Tiesa, praėjusieji metai buvo sunkūs visam pasauliui. Didelių permainų mūsų broliams lietuviams praėjusieji metai nesuteikė, bet visgi didelė viltis jaučiama širdyje, — už dienos, už savaitės, už mėnesio-kito, busime paliosuoti nuo svetimų priespaudos! Lietuva geidžia, kad šie metai sumažintų jos sunams ir dukterims jų skausmų. Lietuva trokšta, kad saulė liuosybės prašvisty, idant užgimtų teisybė nuvargintiems, nukankintiems jos gyventojams.

A. B. Strimaitis.

LIETUVOS MOTERIS IR KOVA UŽ LIUOSYBĘ

„LA LITUANIE RELIGIEUSE”
(Tikinčioji Lietuva).

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on December 24, 1918, as required by the act of October 6-th, 1917.

(Nuo Redakcijos: Dienraštyje „N. Y. Tribune”, 28 d. lapkričio tilpo straipsnis, antgalviu „Women of Lithuania Lead in Fight for Freedom”. Straipsnį parašė, kiek mums žinoma, amerikietis žurnalistas p. Peck. Paduodame jį čia ištiesai).

PATRIOTINIS veikimas tarpe Lietuvių moterų šioje šalyje jau patraukė į savę gana daug atidžios. Laike Laisvės Paskolos (Liberty Loan) kampanijos, Lietuvių moters, pardavinėjime bondsų, darbavosi pasekmingiausiai iš visų svetimtau-

čių moterų. Viename tiktai Pittsburghe, laike vienos dienos jos pardavė Laisvės Paskolos bondsų tarpe savo viengėnių už \$58.150.00. Eutuiazmas, kokį jos apreiškė savo darbe, yra tai atspindis to didelio veiklumo, kokį Lietuvės parodo Lietuvoje kiekviename darbe, kurio tikslu yra jų tautos gerovė.

Moters sulošė žymią rolę Lietuvos atbudime, kurs prasidėjo pabaigoje 19-tojo šimtmečio, po ilgų metų svetimos priespaudos ir persekiojimų. Nuo 1864 iki 1904 metų Lietuvių spauda buvo uždrausta, mokyklos buvo uždarytos, net buvo uždrausta vartoti Lietuvių kalba viešuose susirinkimuose. Laike tų tamsybės metų Lietuvos moters slapta mokino jaunąją gentkartę skaityti ir rašyti, ir tuo budu atsiekė tiek,

kad mokančių rašto Lietuvoje yra suvirš 50%, o tuo tarpu visoje Rusijoje yra mažiau kaip 20%. Moters taip pat daug prigelbėdavo Rusų persekiojamiems žmonėms, kurie kontrabandos keliais gabendavo į Lietuvą knygas. Daugelyje atsitikimų jos sušelpdavo ir kalinius, pabėgusius iš Sibėrijos.

Nemažas skaičius įžymių Lietuvių rašytojų yra moters. Tuo metu, kada Rusija buvo uždraudusi spausdinti Lietuvių kalboje knygas ir laikraščius, Lietuvoje tebuvo knygos, spausdinamos užsieniuose. Rašytojai buvo priversti slapstyti po pseudonimais (slapyvardžiais), kad apsisaugojus nuo persekiojimų, — mat, Rusija nekėsdavo tų žmonių, kurie stengėsi skleisti apšvietą. Ir moters-rašytojos rašė slapyvardžiais, kaip antai: *Eglė, Žemaitė, Bitė, Šatrijos Ragana, Lazdynų Pelėda*; jų tikrieji vardai ne visiems šiandien yra žinomi.

— Jos rašė įvairiais klausimais. Rašytoja, vardu *Lazdynų Pelėda*, buvo novelistė. *Žemaitė*, jau pasenusi, dabar gyvenanti šioje šalyje, yra kaimietė ir rašė trumpas apysakas iš kaimiečių gyvenimo. *Šatrijos Ragana* rašė švietimo klausimuose ir parašė keletą apysakų vaikams. *Bitė* rašė scenos veikalus, ir jie buvo statomi Kaune ir kitur. Tai yra komedijos iš šiaip žmonių gyvenimo.

Tos rašytojos gyveno, sulyginamai kalbant, nuošaliai. Dabar-gi Lietuvos moters jau įžengia ir į viešąjį gyvenimą. Taip, 1908 metuose Kaune Lietuvos moters turėjo savo suvažiavimą, kur dalyvavo apie 2.000 moterų. Čia užmegsta federacija moterų draugijų. Jos nusprendė leisti laikraščius, steigti mokyklas, remti augštesnes mokslo įstaigas merginoms, steigti valgyklas, organizuoti namų mokslo mokyklas. Jos net įsteigė apielinkėse Kauno bandymų ukę, tikslu rėmimo pavyzdingo ukininlavimo.

Neatsižvelgiant į dalyvumą viešuose darbuose, Lietuvos moters turi pakaktinai laiko ir savo namų pareigoms. Lietuvos moters yra pratusios prie sunkaus ukių darbo ir visados prigelbėdavo vyrams apdirbinėti žemę, valyti javus nuo laukų, prižiūrėti naminius gyvulius ir t. p. Ukininkų dėvimi drabužiai, paprastai, yra padaryti iš drobinių ir vilnonių audeklų, kurie yra Lietuvos moterų išausti namie. Prieš karę ta naminė audeklų industrija buvo labai išsišakojusi. Kaikuriuose vietose moters suorganizavo gana didokas audimo dirbtuves. Audeklai, išdirbami Lietuvos moterų, buvo pripažinti daug geresniais už mašininius audeklus ir pertai visur jie buvo labai pageidaujami.

Šelpimo darbas, kaip prieš karę, taip ir laike jos, buvo moterų priežiuroje. Jų rūpesniu atsirado daug taip vadinamų „arbatnamių“, užlaikomų Lietuvos Blai-vybės Draugijos. Darbo biurai merginoms buvo įsteigti Vilniuje, Kaune ir kituose didesniuose Lietuvos miestuose. Tie biurai užlaikė valgyklas, skalbyklas ir kitokias tam panašias įstaigas. Po to, kaip Rusija sušvelnino savo persekiojimų politiką, tie visi projektai virto darbu ir įgijo daug įtekmės.

Karei užliejus kraštą, visas kultūros darbas ir ekonominis Lietuvos kilimas turėjo sustoti. Moterų atidžia liko patraukta prie šelpimo tremtinių, pabėgėlių ir sužeistųjų. 1914 ir 1915 metais Rusų armijos įsiveržė Rytų Prusijon ir išgabeno gilumon Rusijos šimtus gyventojų, kuriuos Prusai skaitė vokiečiais, bet kurie ištikrųjų buvo lietuviai. Lietuvos moters tuojaus pradėjo organizuoti „*Globa*“, kuri paėmė savo priežiuron apie 10.000 Prusų Lietuvių; ji steigė jiems mokyklas ir šelpė visokiais budais.

Moters pasirodė taip pat veiklios rinkime aukų šelpimo darbams, steigime informacijų biurų ir siuntime pašalpos

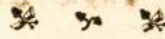

400.000 Lietuvių tremtinių, išblaškytų po visą Rusiją, Siberiją ir Kaukazą. Nežiurint didelių sunkenybių, jos pradeda dirbti ir Lietuvos atstatymo darbus.

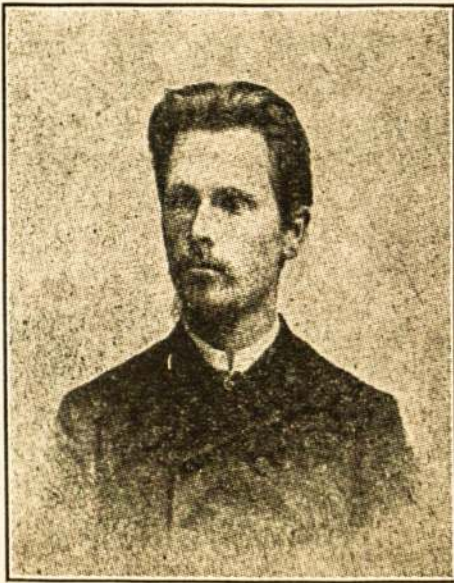
Tarpe Lietuvių niekadoms nebuvo jokių ginčų kaslink moterų balsavimo teisių. Pas Lietuvius nėra jokių partijų arba

grupių, kurios būtų priešingos lygioms moterų teisėms su vyrais.

Nėra abejonės, kad ir Lietuvos moters dalyvaus politiškame neprigulmingos Lietuvos gyvenime, kuri Lietuviai tikisi įsteigti.

DR. VINCAS KUDIRKA

DR. VINCAS KUDIRKA
(Gime 31 d. gruodžio, 1858 metų).

SIO mėnesio 31 d. sukanka lygiai 60 metų nuo dienos gimimo mūsų vieno iš uoliausių darbininkų, kurio paveikslą augščiau matome. Jo rūpesniu buvo pateiktas Lietuvos Hymnas, kurį čion paduodame, kaip atmintį jo darbų. Rods, šis hymnas jau yra ant lūpų mūsų liaudies, minimas visur, giedamas viešuose susirinkimuose, seimuose, prakalbose, ką reiškia, kad Kudirkos dvasia gyvuoja mūsų tarpe. Tik ant nelaimės dar toli gražu ne mummyse. Žodžiai gyvuoja tik ant lūpų, o ne širdyse, tai tas parodo, kad mes dar nesuprantame Dr. Kudirkos troškimų, nesuprantame jo hymno žodžių prasmės... Ar ilgai mes, dainuodami „vienybė te žydi“, — vaidysimės tarpe savęs?...
A. B. Strimaitis.

LIETUVIŲ HYMNAS.

Gaida ir žodžius sudėstė Dr. V. Kudirka.

Soprano.
Alto.

Lie-tu-va, tū - vy-ne mū - sū, tu did-vy-rių še - ma,
Te-gul ta - vo vai-kai ei - na vien-ta-kais do - ry - bės,

Tenor.
Basso.

S.
A.

iš pra-ei-ties ta-vo sū-nūs te sti-pry-bę sė - mia.
te-gul dir-ba ant nau-dos tau ir žmo-nių gė-

T.
B.

S.
A.

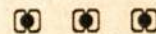
Te-gul sau-lė Lie-tu-roj tam-su-mas pra - ša - li - na,
ry-bės. Te-gul mei-lė Lie-tu-vos de-ga mū - sū šir - di - sė,

T.
B.

S.
A.

ir švie-sa, ir tie-sa mūs žing-aius te ly - di.
var-dan tos, Lie-tu-vos vie-ny-bė te žy - di.

T.
B.

Dovanai reik greito arklio.

Dovanos priimtos saista žmogų.

žodžiais drabužio nepamuši.

IŠ MOTERŲ GYVENIMO

P-lė FRANCIS REKIUTĖ.

LIETUVAITĖS, PASIDARBAVUSIOS
PARDAVINĖJIME LAISVĖS
PASKOLOS BONDSŲ.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on December 24, 1918, as required by the act of October 6-th, 1917.

LIETUVAIČIŲ Keturto Laisvės Paskolos Komitetas Luzerne pavieta, kur generalė pirmininkė yra p-lė Francis Rekiutė, pardavė Laisvės Bondsų už \$106.950.

Iš to Komiteto daugiausiai bondsų pardavė sekančios Lietuvaitės:

P-lė Francis Rekiutė, Wilkes Barre,
\$52.600.00

P-ia Th. Paukštienė, Pittston, 33.850.00

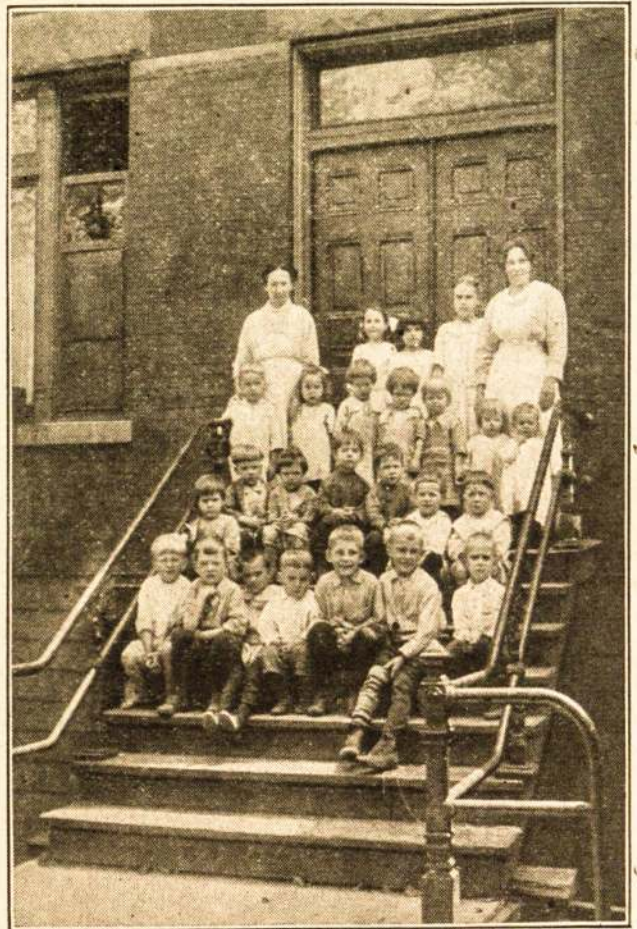
P-lė Mar. Sinkevičiūtė, Duryea 8.800.00

P-lė Mar. Smigelskiūtė, Sugar
Notch 5.650.00

Vyrų Lietuvių Komitetas išviso pardavė Bondsų už \$117.150.00. Viso labo

abu Komitetai Luzerne pavieta pardavė 4-ios Paskolos Bondsų už \$224.000.00. Prie tos sumos nėra priskaityta tie bondsai, kurie buvo parduoti lietuviams kasyklose ir dirbtuvėse.

Pirmininkė Moterų Komiteto, p-lė Francis Rekiutė yra gimusi Wilkes Barre, Pa., turi apie 24 m. amžiaus. Mokinosi vietas mokyklose. Jos tėvas Jurgis Rekus yra žinomas šiame mieste graborius.

VAIKŲ DIENINĖ GLOBA,
kurią vedė ir užlaikė Chic. Moterų 208 SLA. kuopa.

Chicagos Lietuvaičių Darbštumas.

SLA. 208-ta moterų kuopa, lapkričio 27 d., turėjo Mildos svetainėje vakarėlį su tikslu rinkti aukų Lietuvai. Ačiu darbščiai minėtos kuopos pirmininkei p. Mar. Damijonaitienei ir visoms jos pagalbininkėms, vakarėlis pasisekė puikiai.

Žmonių buvo nedaug, bet visi prisidėjo su

aukomis. Ypač svečiai sukruoto dėti pinigų po Dr. A. Zimanto karštos kalbos. Dr. Zimantas tarp kit-ko užreiškė, kad jis bus pirmutinis iš tų, kurie paskelbs Lietuvoje einančiuose laikraščiuose visų tų „slakerių“ vardus ir pravardes, kurie gyvena Amerikoje, darydami „biznį“ iš lietuvių, o iki šiam laikui nei cento nedavė Lietuvos reikalams. Tie žodžiai ne vienam pervėrė širdį.

Buvo gerai Dr. Zimanto sugalvota ir vaiknamas: Jiems liepė pirkti kvietkeles, kurias merginos pardavinėjo svetainėj, įsakydamos merginoms neiti šokti su tais vaikais, kurie neturi prisisegę gėlės...

Pasidėkojant geriems sumanymams, pinigai pylėsi iš visų pusių. Viens iš originališkiausių sumanymų buvo toks: p-ios Valasevičienės 10 metų amžiaus dukrelė Petronėlė leido rutų vainikėlį ant francuziško išlaimėjimo — Tėvynės išliuosavimo naudai.

Programas buvo pajvairintas muzika. Dainavo p-lė Mariona Rukauskaitė. Kaip yra malonus balsas p-lės Rukauskaitės, tik tas nežino, kas jos yra negirdėjęs. — Sudainavo „Star Spangled Banner“, „Lietuva, Tėvynė Musų“ ir

Marselietę. Akompanavo p-lė Salomėja Staniuliūtė. Orkestra griežė po vadovyste pono Jakaičio.

Programas buvo labai puikiai atliktas; chigaciečiai be abejo lauks ir daugiau tokių vakarų pasikartojant.

Aukų surinkta: už Petronėlės Valasevičienės rutų vainikėlį \$35.87; už išparduotas gėles \$26.13; išviso — \$62.00.

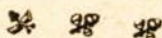
Pardavinėjant gėles, daugiausiai surinko pinigų p-lė Elena Volteraitė ir p-lė Antanina Žemaičiūtė.

Už gėles mokėjo: M. J. Damijonaitis \$3.00; J. Malinauskas \$2.00; po \$1.00 — Zigmas Micevičius, Aleksandras Micevičius, Feliksas Manelis, Sim. Kvietkus, J. A. Lonquin (turbut francuzas), Vincas Sakalas, Kaz. Meskis, Dr. K. Drangelis, P. K. Bruchas, S. A. Zolp ir A. Kartanas.

Gruodžio 11-tą dieną Mark White Square Parke, prie 30-tos ir Halsted gat., buvo koncertas solistės Marijonos Rukauskaitės ir kompozitoriaus Stasio Šimkaus, „Kalėdų Eglaitės“ naudai.

CHICAGOS MOTERŲ 208-ta SLA. KUOPA.

Ir šuo savo namuose drąsesnis.

Prie mėsos reik drąsos.

Kurpius be darbo ne pasiuva bato.

Baimė su meile podraug ne vaikščioja.

KUDIKIS

Metropolitan Life Insurance Leidimu

Vertė I. B. BRONUŠAS, M. D.

Antroji vasara.—

Atsargioms motinoms nėra reikalo bijoties taip vadinamos „antrosios vasaros“. Kidikis, kurs yra papenėtas, aprėdytas, apiplautas ir atsakančiai namie prižiurimas per visą metą, gali išlaikyti taip gerai antrąją, kaip jis išlaikė ir pirmąją vasarą. Vasaros metu maistas labai greitai sugenda, ir tai yra svarbiausioji priežastis antrosios vasaros vargo. Motina turi truputį geriaus prižiūrėti, kad pienas būtų svegas ir saldus. Tik geriausias maistas reikia vartoti kudikio maitinimui.

Skilvio suirimas.—

Nuo skilvio suirimo tuojaus reikia duoti du arbatinių šaukštuku ricinos, ir sulaikyti visoki kietą ir skystą maistą, apart miežių vandens. Liguistas kudikis gali pabuti ir nevalges dieną-kitą, be jokio pavojaus. Kuomet kudikis ima taisyti, tai laipsniškai galima jam duoti pieną su miežių vandeniū. Paskui maistas gali būti iš pieno, kurio turi būti viena ketvirta dalis, ir miežių vandens. Kiekvieną dieną po truputį daugiau pieno pridedama, iki prieinama prie kudikio paprasto maisto. Kaip tik kudikis suseraga, tuojaus reikia duoti ricinos ir sustabdyti visoki maistą, nes tik tokiu būdu galima išvengti daug mirčių ir vasarinių ligų.

Maistas.—

Sulaukus vienu metu amžiaus, kelis naujus dalykus galima pridėti prie kudikio maisto. Jeigu kudikis nuo aštuonių mėnesių amžiaus gaudavo kiekvieną dieną bliuduką iš javų padaryto valgio, tai dabar jis gali pradėti ragauti kiaušinius ir apelsinų arba slyvų syvąs, ir truputį jautienos sriubos. Sulaukus penkiolikos mėnesių am-

žiaus, galima duoti po trupučiuką keptų bulvių. Lentelė, kuri buvo pirma paduota, parodo įvairių valgių surašą, tačiau jų visų negalima ant sykio vartoti toje pačioje dienoje, kurioje kudikis susilaukia vienu metu amžiaus. Bėgyje kelių savaitių laiko vieną dieną pusryčiams duodama duonos minkštima, pamirkytą į šaukštuką minkštai išvirto kiaušinio trynio, o kitą dieną — arbatinį šaukštuką apelsino syvų. Jeigu tas sutinka su kudikio vidurėliais, tai daugiau kiaušinio ir apelsino syvų laipsniškai pridedama, iki kudikis gauna visą kiaušinį ir apelsino syvų kiekvieną dieną. Tai gal reiks kelių savaitių šitos vietos pasiekimui. Tokiu pat būdu ir jautienos sriuba reikia pradėti, iš pradžių, tiktai paragauti, o paskui laipsniškai duoti daugiau ir daugiau, iki tokiam laikui, kada pietūs susideda iš sriubos su miežiais arba farina ir džiovintos arba pakeptos duonos.

Ką vaikas gali valgyti.—

Žemiaus paduotieji perskyrimai parodo tokius valgius, kuriuos sveikas vaikas paskirtų metų gali valgyti, ir valgių laiką.

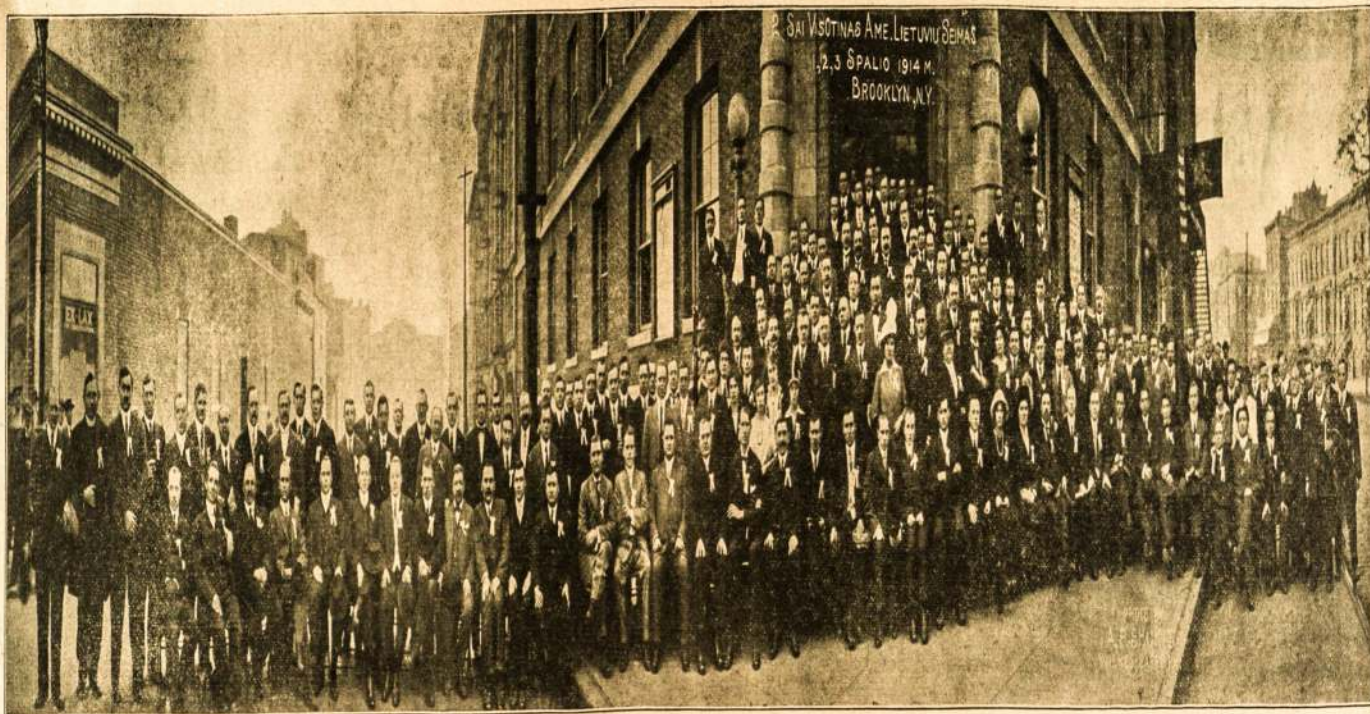
VALGIS NUO VIENŲ METŲ IKI
AŠTUONIULIKOS MĖNESIŲ
AMŽIAUS.

Pusryčiai.—

Nuo 6 iki 7 val. išryto. Galima duoti arba stiklą pieno su sena duona, arba valgi, padarytą iš avižų, kviečių kruopų ir mairšinę košę. Tie dalykai reikia gerai išvirti ir padaryti iš jų sriuba. Prie to, galima vartoti ir vieną iš daugybės kitų, gerų pusryčiams maistų, kuriuos galima gauti nusipirkti krautuvėje ir vartoti su pienu, arba minkštai išvirtą ar vandenyje paleistą kiaušinį su duona ir stiklu pieno.

Daugiau Bus.

ANTRAS VISUOTINAS AMERIKOS LIETUVIŲ SEIMAS, 1. + IR 3 DD. SPALIŲ, 1914 METŲ, BROOKLYN, N. Y.

Parašė A. B. STRIMAITIS.

KUOM Tamsta busi už metų laiko nuo šios dienos? Pasižūrėk atgal į praėjusius metus, ką atsieki? Gali būti, kad, pradėdamas Naujus Metus, būvai padaręs rezoliuciją nuveiksiąs didelius darbus, o gal pasieki rubežių savo duoties pažadams? Bet greičiausia bus, kad nieko naujo nesutvėrei, nes rezoliucijos yra labai lengva padaryti, bet kurkas lengviau jas sulaužyti. Didelė dauguma žmonių, pasižūrėję į pradžią šių metų, pamatys, kad nieko naujo neatsiekė.

Per praėjusius visus metus mūsų mintys buvo įtemptos linkui mūsų tautos ateities. Didesnės tautos žino savo laimėjimus

ar pralaimėjimus. Mesgi, lietuviai, dar toli gražu laimėjimų nematome, — mums dar ir dabar nėra aišku, koks likimas laukia mūsų Tėvynę. Kaip daugumas mūsų nesame padarę žingsnio pirmyn, taip ir visa tauta ne kažin kiek nužengė progreso link. Kaip pradėdami šiuos metus neturėjom

laisvės, taip neturime jos ir baigdami. Bet pernai mes aimanavome, begu išliksime gyvas iki galui šių metų. Dabar jau yra kas kita. Pabaigę šiuos metus, su pradžia Naujų Metų galime tikėtis, kad už metų ne vienas mūsų busime savo Tėvynėje, laisvoje ir neprigulmingoje Lietuvoje. Bet kad galėtumėm tą troškimą atsiekti, turime pridėti nemaža darbo. Žinau, kad mūsų moters darbo nesibijo, — jos yra pratusios sunkiai dirbti, besigrundamos su gyvenimo aplinkybėmis, bet jos bijosi padaryti klaidas, ir delto tik prisilaiko nuo politiškojo darbo, kuriuomi rupinasi veik vieni vyrai. Jos savo mintimi persistatė vyrus netik fiziškai tvirtesniais, bet ir protiškai, — o ar vyrai klaidų nedaro? Jie

daugiau klaidų padaro, negu moters, todėl klaidų nereikia bijotis. Tiesa, klaidos nėra pagirtinu daigtu, bet tik tuomet, kuomet tos pačios klaidos yra padaromos du kartu. Klaidos yra brangus mokytojas, bet teisingas, — kas iš klaidų ima lekeijas, tas neklvsta. Iš klaidų mokykis, kiek galima išmokti, bet nepamiršk ir iš kitų pasimokyti, — tėmyk kitų klaidas ir pats jų sergėkis. Skaityk kitų žmonių biografijas, žiūrėk, ką jie yra padarę pasaulini gero ir kaip jie tą atsiekė, — ir pats stengkis kuodaugiausiai gero padaryti. Skaityk laikraščius, susipažink su pasaulio bėgiu. nepasitenkink tuomi, ką žinai ir kiek žinai, nes tie, kurie ką nors savo gyvenime atsiekė, niekuomet nepasitenkino tuomi, ką turėjo ir ką žinojo, — jie visuomet įeskojo to, ko nežinojo, siekė to, ko neturėjo.

Jeigu, pradėdami Naujus Metus, padarysime rezoliucija, kad bėgyje metų turime atsiekti kokį nors tikslą, tai ir stengimės tatai atsiekti. Amerikoje gyvenančios moters gali labai daug gero padaryti savo Lietuvai, — tik turėtų pasiimti sau už

užduotį kiekvieną dieną kuomi nors paženklinti; daleiskime — kasdieną suėdyti bent po 5c. Lietuvos reikalams, per metus pasidarytų \$18.25; o jei imsime aplamai kiek yra moterų lietuvaiečių Amerikoje, tai gale metų susidarytų arti du milijonai dolarių. Su tokia suma pinigų moters Lietuvoje galėtų įsteigti ne vieną merginų gimnazija bet ir keletą vaikų auginimo prieglaudų. O ką reiskia moterei suėdyti vienas penktukas ant dienos?

Moters amerikietės, parodykite savo nors mažutėlį pasišventimą, pagelbėkite savo seserims Lietuvoje ingyti pastogę nuo šiaurės vėjo prisiglausti! Pagelbėkite jaunai kartai apsišviesti, — tuomi atliksite savo pareigą sulyg savo šalies, kaip tikros lietuvaiečių.

☉ ☉ ☉

Su kokiu draugais, toks pats patapsi.

Gražu yra kentantiems daug draugų turėti.

Ko žiuri, kaip driežas į gegutę?

Prie valgio sėdės, nedrovėkis.

VAIKŲ SKYRIUS

TEKŠIŲ PASAKOS

BANAPARTA.

Margas šiandien Tekšių krašto svietelis, o seniau buvo dar margesnis. Buvo ir tuomet gerų, mielaširdingų žmonelių, bet buvo baisių ir nelabų žmogystų. Toli yra nusišaukę Prienų girių svieto lygintojai ne tik po visą Tekšių kraštą, bet ir po aplinkinius Girininkų, Laukininkų, Kapsų ir Dzukų kraštus. Šiandien tų vyrų ir kaulai sudrunijo ir negirdėti Tekšių krašte daugiau svieto lygintojų, bet pasakos apie juos dar tebegyvos žmonių lupose, ir kaip užaina šneka tarpu žmonių nuo vagių, tuojaus atsiranda kokis senesniųjų diedukų ir apie ką, apie ką, bet apie Banapartą butinai papasakoja išsižiojusiai klausančiam jauniui...

Prienlaukių pagiryje kadaisia, sako, gyveno sena našlė. Turėjo ji vaiką — vienturtį, nebutu — negirdėtu vardu — Banaparta. Ligi keturiolikos metų Banaparta buvo užkurdęs, menkutėlis tik-ką šiltas-gyvas vaikutis. Nuo keturiolikos metų išsitaisė augti, išsitaisė kaip nendrė, juodos, kaip vabalai, akis, pradėjo blizgėti, plaukai garbiniuoti. Žmonės, pamatę jį, pradėjo šnekėti:

— Tik jau iš to vaiko išeis kas!

Pasakoja, kad jo akis jau tada tokios buvę, kad maži vaikai, pamatę jas, pradėdavo verkti, pašokdavo iš miego klykdami, šunes nuo jo vieno žvilgterėjimo bėgo šalin, jauni gyvuliukai pradėdavo džiuti ir

nustipdavo; sako, net medeliai nudžiudavo nuo jo vieno pažiūrėjimo.

Išleido jį motina už piemenį į kaimynus. Iš pirmos dienos, išginęs gyvulius, atsigulė sau, kaip nieko nebuvę, ir užmigo. Gyvuliai išsiskirstė po žmonių sėjimus ir žmonės davė jam į kailį... Parbėgo jis pas motiną ir pasisakė, kad daugiau neisias ganyti ir už tai, ką jį mušė, kaip jis užaugsiąs, visiems atmokėsiąs.

Išleido jį motina vėl už kiek laiko į pusbernius. Jis ten užvarė arklį ant akėčių. Žmogus išvarė jį už tai ir dar neattida vė, ką jis buvo pas jį uždirbęs. Dar mėgino pristoti kitur, bet ir ten tas pats atsitiko.

Pradėjo motina verkti:

— Vaikeli, kur aš tave dėsiu, kaip maitinsiu, kad tu niekur netinki?

Nieko į tai Banaparta neatsakė, tik išėjo iš grinčiukės ir dingo, dingo, nežinia kur.

Didelis ir baisus šiandien Prienų šilas, o tada koks buvo? Skriodės, gilūs revai, akmenynai, susipynę krumai, urvai... Labiausiai baisi buvo Drubengė, ilga, gili, stačiais krantais skriodė, tarpu Balbieriškio ir Prienų.

Už kiek laiko po Banapartos išėjimo iš namų apie Drubengę pasidarė neramu. Tai atima kažin-kas nuo einančių į Prienus mergų pundus, tai iškrato važiuojančio į jomarką žmogaus vežimą... Ir visa tai darė augštas, baisiomis juodomis akimis vyras...

Žmonių kalba pradėjo įtarti Banapartą. Atėję žmonės į jo motiną, klausė:

— O kur yra tavo vaikas?

Ji atsakydavo:

— Nežinau, kateliai, išėjo kažin-kur ir dingo, kaip į vandenį — kas jį žino!

Ir tiek...

Tuo tarpu Banaparta atrado daugiau draugų, ir Drubengės vyrų skaičius didėjo. Dabar jau pundų nuo mergų niekas neatiminėjo, bet už tai važiuojančiųjų per Prienių šilą ponų ir didelių gyventojų vežimus pradėjo apkraustyti dažniau ir dažniau. Pradėjo net vyresnybė statyti šile vartas apsaugojimui nuo Banapartos. Tada Banaparta iš šilų perėjo į aplinkinius žmones. Nebuvo tokios nakties, kad neišplėsdavo keno svirno, neišsivesdavo keno arklių, neišsinesdavo keno avių iš tvarto. Banaparta visur buvo pirmas. Pirmas vedė, pirmas lindo į svirną, pirmas nešė. Jis sako, vienu kartu panešdavęs penkias avis. Keturias užsikišdavo už diržo paskutinėm kojom — dvi iš pryšakio, dvi iš užpakalio, o penktą užsimesdavo ant kaklo. Pradėjo pareiti namo ir parnešti motinai laimikio. Pradėjus motinai išmėtinėti jam, jis atsakydavo:

— Cit, motin, kad duoda, tai imk, kad muša, tai bėgk!

Pradėjo žmonės sekti Banapartą ir sergėti savo namus. Nuo to laiko Tekšių krašte priviso spynų ir užrakčių... Po kelis kartus, susitarę vyrai, darė medžioklę ant Banapartos, bet jis visuomet išsprusdavo ir tik juokdavos paskui iš jų:

— Užsimanė girių paukštį namų katinai pagauti!

Ir po to gaudžiusių drąsuolių svirnai butinai budavo išplėšti.

Bet vieną kartą ir Banapartai nepasisekė. Gulėjo žmogus su sunum svirne ir, girdi, vidunaktį — kažin-kas šnabždinasi ant augšto. Pamaži basanyčia užlipo žmogus ir mato: praplėšta skylė, o pro ją

taisosi žmogus lįsti. Kaip tik įlindo pakapt! nutvėrė ir sušuko:

— Vyrai! jau turiu!

Banapartos draugai nubėgo, o Banaparta taip ir pasiliko žmogaus rankose. To žmogaus sunus prišokęs surišo rankas ir kojas su viržiais ir nubėgo pakelti visą kaimą. Susiėjo viso kaimo vyrai ir tariasi, ką čia padarius su Banaparta? Nutarė pirma nuteisti jį savo teismu, o paskui atiduoti vyresnybei. Teisėju išrinko vieną prityrusį senį.

Tas išdavė nuosprendį:

— Pavaryti jam, senovės budu, kyliukus po pirštų nagais!

Prisipjovė vyrai kyliukų, pasispraudė pirštus į žnyples ir pradėjo varyti. Pavarys kyliuką po nagų, o Banaparta, dantis sukandęs, tik atsidus, atsidus sunkiai, o balso jokio neišleidžia, ir taip per visą kyliukų varymą...

Ryto metą įsivertė jį surištą į vežimą, susėdo tris tvirčiausie sodžiaus vyrai ir vežė jį į miestą atiduoti Banapartą vyresnybei. Veža per šilą. Banaparta pradėjo dejuoti. Prašo sustoti kur-nors ir padaryti jam paskutinę mielaširdybę — paduoti gerti... Vyrai buvo geri — padavė. Banaparta atsisėdo vežime: galva tabaluoja, akis primerktos, bet viena akim vis žiuri... Kaip privažiavo skriodę ir tankumynę — susyk kaip šoks iš vežimo — viržiai tik pukšt! pukšt! sutruko ir sumizgo šile išsižiojusiems vyrams po akių. Puolė dar vytis, bet kur tau girių paukštį pavysi! Sugrižo vyrai į kaimą, pasipasakojo, kas atsitiko.

— Na, dabar tai apsižiurėkime! — sušuko visi sugavusieji ir kyliukus variusieji vyrai.

— Banaparta mums atsimokės!

Vėl pradėjo siausti Banaparta po visą apylenkę. Tik dar aršiau, dar sargiau, kaip pirma. Nyko žmonių arkliai, avys, baisu buvo pravažiuoti naktį keliu per girią. Į tą sodžių, kur Banaparta buvo pa-

gautas, jis atsiuntė vieną kartą piemenuką ir liepė pasakyti tiems vyrams, kur jį vežė, kad jis dėkavoja jiems už paleidimą, o už pavarymą kyliukų gražiai atsimokėsiąs.

Už kiek laiko tas senis, kurs buvo Banapartos teisėju, važiavo į Kauną. Tik štai įvažiavus į girią, strykt! Banaparta su savo vyrais ant kelio, — už arklių, ir sako:

— Sustok! Ar atsimeni, kaip nuteisiai man pavaryti kyliukus po nagais? Dabar aš busiu tavo teisėju! Vyrai, išrėžkite jam iš nugaros, senovės budu, devynis diržus!

Banapartiškiai pačiupo senį, išvilko, pradėjo pustyti peilius į aulą. Senis nei gyvas, nei miręs. Banapartos kuštelėtas vienas jį gizelių brukstelėjo su atžagariu peiliu per nugarą — senis, kaip suriks, suriks nesavu balsu...

— Paleiskite, paliepė Banaparta savo sėbrams:

— Šitą seną kėžą! — Pasiėmė visą iš vežimo ir nusinešė į girią.

Seniui iš baimės pasirodė, kad pilnas antis kraujų pribėgo iš išrėžtųjų diržų, bet apsičiūpinėjęs rado, kad visa nugara buvo sveika.

Kitą kartą Banaparta pasigavo vieną tų vyrų, kuris jam varė kyliukus po nagais.

— Vesk — sako — namo ir užmokėki man avimis už savo kaltybę, kiek mes jų galėsime pasiimti!

Ką darys žmogelis, — parsivedė namo, atidarė avydę: „Imkite!“ sako. Tuoju Banaparta keturias užsikišo už diržo, vieną užsimetė ant pečių, pasiėmė jo sebrai po dvi, po tris. dar pačiam žmogui vieną užmetė ant pečių ir liepė panešėti ligi artimiausiam miškui ir juos palydėti, o iš ten paleido paskui žmogelį namo, įsakė, kad Banapartą atsimintų ir daugiau rankos prieš jį nekeltų!

Ilgai dar siautė Banaparta su savo sėbrais po visą Tekšių kraštą. Daug kartų

jį mėgino pagauti, bet jis vis iš pačios panosės pasprusdavo. Vieną kartą apstojo giraitę, kurioje įbėgo Banaparta su savo sėbrais. Per girią ėjo kelias. Važiavo keliu boba su duktere į miestą, Banaparta su vienu savo sėbru išvertė jiedvi iš vežimo, persivilko su sėbru moterų rubais, pats apsieliojo storai galvą, usus, barzdą, kad niekas nepamatytų, paguldė galvą savo sėbriui ant kelių ir važiuoja. Žmonės sutikę klausia:

— Kur važiuojate?

— Į miestą! — atsako tariamoji duktė: — vežu motiną dantis traukti — labai jai sopa.

Kada vyrai užėjo girioje išmestąsias iš vežimo moteris, suprato visą dalyką ir puolė vytis vežimą, bet kiek pavykėję rado pakelėje apverstą vežimą, o pačių važiuotojų ir pėdsakas išnykęs...

Buvo išsikraustęs Banaparta į Užnemunę ir ten pridirbo gana išdaigų, bet ir vėl sugrižo į savo kraštą. Žmonės susitarė saugoti jo motinos grinčiukę, spėdami, kad jis užsimanys aplankyti motiną. Ir neapsigavo. Vieną naktį pranešė saugotojai, kad „Banaparta jau čia!“ Visi sodžiaus vyrai — vieni su kirviais apstojo grinčiukės langus, duris, pamatus — kiti puolė į vidų ir užgulė baisų ilgarankių vadą. Surišo, mušė, kiek tik kam tesėjo, visas pamėlynavęs gulėjo ant žemės, bet nei vienas dejavimas neišsiveržė jam iš dantų. Vežė į miestą apgulę vežimą, suraišioję visą, kad vėl nepabėgtų. Įmetė ten jį į kalėjimą ir saugojo visas duris...

Kaip vežė jį į „kataržną“ susirinko visas miestas pažiūrėti baisaus ilgarankio — svieta lygintojo. Išėjo jis su ilga, juoda barzda, nuleidęs akis ir kaip dėbtelėjo į vieną pusę, net minia palinko. Vaikai, suspigę, šalyn bėgo... Išvežė Banapartą, bet jo sėbrai dar ilgai rodėsi po visą kraštą... Labiausiai pragarsėjo Liuza ir Sukoekis. Tylu šiandien Prienu šile. Pati Drubengė

sumenkėjo, liko tik plika, griuvanti skriodė... Niekas daugiau čia nepastoja kelio, neatima besiskubančioms mergoms į bažnyčią pundų, neliko daugiau tų baisių vyrų, bet pasakos apie Prienų vagis toli, toli pasiklijo po Lietuvos šalį ir po šiai dienai tebe gyvuoja....

NUOTAKOS KALNAS.

Važiuojant plentu nuo Kauno į Prienus, yra daili vieta. Aplinkui kalnuoti laukai, žmonių gyvenimai, šale kelio senos kapinės su pakripusiai samanotais kryžiais... Tik staiga plentas puola žemyn ir prieš akis atsidengia puikus reginys: apačioje guli lygios, kaip delnas, žalios pievos, per jas vingiuoja mažutis, krumais apaugęs, blizgas prieš saulę, kaip sidabro šniurelis, upelytis; vienoje pusėje pievų pro medžių žalumą kyšo balti Prienų bažnyčios kuorai, kitoje — eina statūs skriodėti Bagrėnų krantai, išdabinti trakais ir gojeliais, o už pievų tolumoje tarp balto smėlio krantų ramiai liuliuoja, kaip mėlynas kaspinas, platus Nemunėlis. Už Nemunėlio tankios mėlynos girios, iš kurių dešinėje pusėje kyšo smailas, raudonas Birštono bažnyčios kuoras, o kairėje gumšo miškuotų kalnelių eilės su toli, toli blizgančiu ant saulės Jiezo bažnyčios bokštu. Šitoje vietoje, pačioje pakrantėje prie kalno stovi neaugštas dvilypis kalnelis ir vadinasi Nautakos Kalnas. Kodel jis taip vadinasi, tuojau pamatysime.

Senai Prienų parapijoje gyveno ukininkas Juodkartis. Jis turėjo vienturtę dukrelę, mielą-malonią, gražią ir liekną, kaip Tekšių eglę. Tėvai didžiavosi dukrele, mylėjo ją, bet ir buvo labai rustūs. Nedrįso ji tarti jiems priešais nei vieno žodelio, nedrįso nei vieno žingsnio žengti prieš jų valelę...

Gyveno netoli jų turtingas. visu pertekęs ukininkas Samuolis, senas jaunikis. Daug jis jaunystėje buvo perleidęs merginų, daug kartų mėgino apsivesti, bet

paliko senas jaunikis ir manė — tokiu išliksias iki galo. Bet kur tau! Tokiu išliko tik, kol neužaugo, neprašydo, kaip pavasario radastėlis, Juodkarčių dukrelė...

Senis-vienstipys, kur tik sutikdamas, sekiojo ją godžiomis akimis, kaip senas vilkas jaunutę stirnelę, ir pasipiršo Juodkarčiams... Turėjo Juodkarčiai gana savo turto, bet pasigodė seno vienstipio turtu ir pažadėjo savo vienturtę dukrelę...

Buvo tame sodžiuje, kur Juodkarčiai gyveno, jaunas, stiprus, juodaplaukis mėlynakis bernelis Antanėlis. Degė Juodkarčių širdelė prie Antanėlio ir Antanėlio prie jos degė, bet seno rustaus tetušio bijojo...

Atėjo diena. Ištaisė, išrėdė jauną merguželę, užsegė rutų vainikėlį ant galvelės ir išvežė į bažnyčią į surištuves. Verkė visą kelią jaunoji merguželė, rankes laužė, bet seni tėvučiai nieko neatbojo — sakė, verkia ir liudi, kaip ir pritinka nuotakėliai — gerą turės gyvenimą — dabar verkia, tai paskui juoksis...

Privažiavo Nautakos Kalną. Dukrelė pasiprašė sustabdyti šulnus žirgelius, išlipo iš vežimo ir nuėjo į kalną nutilusi, nury-musi..

Augštos pušis tik savo galvomis lingavo... Laukė seni tėvučiai dukrelės sugrižtant, laukė sveteliai — nesulaukia... Išėjo visi į kalną jieškoti — šaukė-rėkavo: giria nuo šaukimo skambėjo, laužė sena motinėle rankes, bet dukrelės nerado...

Sugrižo namo — manė ten pabėgo, bet ir ten neberado... Ir po šiai dienai niekas nebežino; kur ji dingo. Vieni sako, ją kalnas pasigailėjęs, prasivėręs ir priglaudęs, kad netektų senam ingiui-vienstipiui, kiti, kad išėjo toli, toli į svečias žemeles ir išsižadėjo senų tėvučių užtai, kad širdelė prie nemielo norėjo prilenkti... kas žino?

Tik nuo tos dienos tą kalną žmonės praminė Nuotakos Kalnu ir dabar tėvučiai, leisdami jaunas dukreles už nemielo, veždami į bažnyčia saugoja Nuotakos Kalne...

GRIKIAI IR SENAS GLUOSNIS

(Anderseno pasaka.)

Po perkunijų žydįs grikių laukas išrodo lyg pajuodęs, nusvilintas. Kodel taip yra mums paseka viena pasaka.

Pakelėje augo gluosnis ir ties juo buvo grikių laukas. Gluosnis buvo senas, nukirsta viršune, tirštai apžėlusia pasišiaušusiomis atžalomis, tarsi, kokia sutaršyta, papugrikių laukas. Gluosnis buvo senas, nukirplyšį iš jo duobos kyšojo žolių.

Grikliai vieną kartą tarė gluosniui:

— Klausyk, gluosni! ar nesame mes grikliai toki pat naudingi ir geri, kaip ir kiti javai? Mes dar esame gražesni už kitus javus! Tik žvelgk koki gražus mūsų žiedai — lygiai kaip obelių ir rožių! Nedovanai kiekvienas praeivis gėrisi mumis! Tai, pasakyk dabar tu mums, ar yra gražesnis augalas pasaulyje už mus?

Gluosnis, išgirdęs tokį gyrimąsį, nežinojo nei ką besakyti — jis matė, kad yra daug gražesnių augalų už grikius, bet nenorėdamas užsitraukti keno — norint pykesčio ant savęs buvo beketinęs jau pasakyti:

— Gražus, gražus ir jūs, bet.....

Grikliai lyg numanydami, kad jis taip atsakys, pradėjo šaukti pasiputę iš puikybės:

— O tu seni — besmegeni! Ką tu išmanai? Žiurėk, tau iš kiauro pilvo žolės kyšo!

Nustebo gluosnis dar didžiau, išgirdęs tokį grikių burnojimą: negalėjo nei žodžio pratarti.

Tuo tarpu užėjo perkunija. Visos žolės ir gėlės suglaudė savo lapus ir nulenkė galvas žemyn, kad jų nenusvilintų-nenudegintų žaibas. O grikliai vieni, kaip buvo pasiputę prieš gluosnį, taip ir paliko.

Žybtarėjo žaibas — net visas dangus nušvito.

— Palenkite savo galvas, nes bus blogai! — kuštelėjo gėlės grikliais.

— Ko mes turime lenkti? ar mes bijomės ko? Anava ir tas prakaršėlis gluosnis nulenkė savo galvą! Kas nori tegul lenkia drauge su juo, o mes nelenksime!

— Palenkite savo galvas, nes bus blogai! — baimingai vėl pakušdėjo gėlės.

— Ko mes lenksime?.....

Tik spėjo šitai ištarti grikliai — kaip spragt-sprrrragtt — nuspragėjo žaibas pačia pažeme ties grikių lauku...

Perėjo perkunija. Visos gėlės ir žolės linksmos ir sveikos pakėlė savo galvas ir vėl tokios pat gražios kaip pirma buvo, išskleidė savo žieklapius, tik vieni grikliai stovėjo su nusvilintomis ir pajuodusiomis galvomis.

Nuo to laiko visada, kaip tik esti perkunijos, nusvilina jų žiedus ir todėl po perkunijų grikių laukas išrodo pajuodęs, lyg nudegintas.

LAPĖ IR UZBONAS.

Už giružės, prie upelio
Ganė bandą piemenėlis;
Ir pamatė nuo krantelio—
Augštyn kila vyturėlis.

Ir po orą laisvas plauko,—
Linksmą dainą garsiai traukia;
O nutupęs kur ant lauko,
Artojėli darban šaukia.

Piemenėlis nors girdėjo
Gražią dainą jaunimėlio,
Bet ji sielos nežavėjo,
Kaip ši daina vyturėlio.

Pasidėjo uzbonėli,
Pilną pieno į krumelį.
Ir su duona dar krepšelį,
O pats' seka vyturėli...

Ir pamatė, godi lapė,
Kad čia pusryčiai paliko,—
Krumų link pripuolus lakė,
Kol uzbonas tuščias liko.

Ir, sulakus saldų piena,
Taria: „Eisiu gult į šieną
Pasilsėti kojos geidžia....“
Bet — uzbonas jos neleidžia.

Rusčiai tarė: „Ei, uzbone,
Jeigu nori sveikas likti,
Tai paleisk mane, balvone,
Nes aš pradedu jau pykti!“

Nors laputė garsiai šaukė,
Bet uzbonas negirdėjo,—
Ji liuosybės nesulaukė,
Kurios taip labai norėjo.

O jau vargšei butų laikas
Iš žabangų išsisukti...
Meiliai tarė: „Meskim baikas,
Reikia man namų link smukti!“

O uzbonas vis negirdi.
Tarė: „Palauk tu, kietširdi,
Tuoju aš tave pamokysiu,
Į upelį paskandysiu...“

Ir, pribėgus prie upelio,
Drąsiai šoko nuo krantelio,
Bausti piktą priešą savo,
Bet pati ten galą gavo.

Guodus žmogus ir ir tą daro:
Kito trusu nuolat mintą,
Ir nedorą darbą varo,
Kol į duobę pats įkrinta.

Ig. Naruševičius.

ITALPA UŽ 1918 METUS

Moterų Skyriaus turinys.

	No.	Pusl.
Apie gerą ir blogą (Tamsioji Naktis)	48	6
Apie valgius	26	9
Besirūpinimas ir sveikata (Ona)	35	3
Dr. Vincas Kudirka	52	4
Daugpatystė Vokietijoje (Tamsioji Naktis)	8	1
Didvyrių Žemė (A. B. Strimaitis) NN. 14-1. 20-1. 26-1.	29	2
Dvi Motinos (Šarunas)	44	4
Gamta (A. B. Strimaitis)	14	7
Į Amerikos Lietuvaites (Lietuvos Moteris)	48	1
Internacionalis Vakaras (M. Magdalena)	29	1
Įspūdžiai iš Koncerto (J-as Guobinis)	48	3
Iš Moterų gyvenimo (Ona)	20	5
Iš Moterų Gyvenimo	52	5
Iš Moterų padangės (Ona)	4	6
Išvalymas Aksomo	26	6
Iš Žmonių papročių	8	6
Kaip Padarevskis praktikavosi ant piano (E. Miliauskutė)	8	5
Kalėdoms ir Naujiems Metams	52	1
Kas yra ta vaikų dieninė Globa? M. Damijonai- tienė)	14	6
Kelionė (A. B. Strimaitis)	48	11
Kudikis (I. B. Bronušas M. D.) 4-3. 18-3. 14-5. 26-7. 20-7. 35-6. 38-7. 44-5. 48-9. 52-7.		
Laimė (A. B. Strimaitis)	29	8

Lietuvaitė-Morta Skavronskaitė (P. Jurge- liutė) 20-6	26	4
Lietuvių Moteris ir Kova už Liuosybę	52	2
Margis (M. Sidabriutė)	38	3
Merginos dvasion pažvelgus	48	8
Merginos-Moters gražumas (A. Liutkiutė)	20	4
M. Damijonaitienė (A. B. S.)	38	2
Mokslas apie namų darbus	35	9
Moteris kaip darbininkė (Ona)	4	1
Moteris pramonijoje (P. Jurgeliutė)	4	5
Moters rankose (Tamsioji Naktis) 44-2	48	4
Moters Turkijoje (P. Jurgeliutė)	4	2
Moterų parlamentas	29	6
Motina (A. B. Strimaitis)	20	8
Naudingos Smulkmenos 8-5. 29-6. 38-9. 44-8. 48-12.		
Nejieškokime nesmagumų (Ona)	14	4
Nelaimingas (A. B. Strimaitis)	4	7
Peteliškė (A. B. Strimaitis)	26	10
Saugokite savo plaukus (Jusų Laimė)	38	5
SLA. Kk. Centre Brooklyn, N. Y.	4	5
Susikrimitės (A. B. Strimaitis)	8	7
Taupykime maistą. (Šarunas)	29	4
Tėvai privalo mokyti vaikus (Ona)	35	2
„Tėvynės“ priedas (Marė D.)	44	1
Tiesos grudeliai	48	2
Tikslas (A. B. Strimaitis)	44	7
Trečias metinis išvažiavimas (A. B. Strimaitis)	38	1
Tvanas (A. B. Strimaitis)	35	8
Už Metų (A. B. Strimaitis)	52	8
Žili plaukai (Jusų Laimė)	48	7

VAIKŲ SKYRIAUS TURINYS.

Apie Lietuvos senovę (M. Rutinas)	29	10
Apie Lietuvių Kalbą	8	15
Apie Romos įsteigimą (Barzdų Dėdė) 4-14. 8-13	14	15
Aras ir Varnas (M. Rutinas)	14	16
Biaurus Antukas	35	10
Galybė ir Liampos	20	9
Griekiai ir Senas Gluosnis	52	14
Hiawatha (M. Rutinas)	4	15
Iš Lietuvos Historijos (M. Valančius)	48	15
Iš Skrudžių gyvenimo (Barzdų Dėdė)	14	14
Japonija	44	13
James Watt ir virdulys	20	10
Kaip bitė išgelbėjo berniuką	20	11
Kaip šunės pradėjo keliauti į tolimus žiemius	35	14
Kaip tautos be rašto užrašė savo Historiją (M. Rutinas)	4	13
Kam mes rengiamės	44	12
Karė pas Ežera Biržulį	48	15
Kas greitas pasinaudoti svetimu darbu	26	16
Kvėpavimas ir oras	29	9
Kometos (K. S. Karpavičius)	4	9
Lapelis	29	15
Lino pasaka (Anderson'as)	8	16
Liutas ir Vilkas	44	14
Mažosios Lietuvos vaikai (Z. Valaitis)	14	12
Meteorai ir Aerolitai (K. S. Karpavičius)	8	9
Mūsų mirusieji rašytojai, Petras Arminas (Pr. Bajoras) 8-11	4	11
Nauji įvedimai	48	15
Nepatenkinta Eglaitė	35	13
Pasikalbėjimas apie gamtą	35	9
Pnelopos audimas (Barzdų Dėdė) 29-12. 35-15	38	14
Prūsų Lietuva	38	11
Pirmoji pažintis su gimtuoju kraštu	26	12
Šaltinis ir keleivis	44	16
Šis-tas iš gyvulių gyvenimo (M. Garmus)	14	9
Teisybė ir melas	26	11
Tekšių pasakos (M. Rutinas) 38-12. 44-9. 48-13.	52-10.	
Tėvų ir brolių meilė (M. Rutinas)	20	11
Penelopos audimas (Barzdų Dėdė) 29-12. 35-15	38	14
Vaikas ir upė	26	15
Vaikų darbas	14	11
Vasarą pievoje	29	15
Vilkas ir žmogus (M. Rutinas)	44	15
Žvaigždėlė	44	14

EILĖS.

Amžinas prisakymas (Maironis)	44	11
Anykščių Šilelis (A. Baranauskas)	44	14
Arkliai (P. Arminas)	4	10
Dirbti (J. Mačys)	38	16
Giria (P. Vaičaitis)	20	16
Godus Šuo (P. Arminas)	4	10
Kiškis medžioja	35	13
Kai du stos (A. Jakštas)	29	14
Lapė ir Uzbonas (Ig. Naruševičius)	52	14
Lietuvos girių gražumas (A. Baranauskas)	29	16
Lietuva (P. Vaičaitis)	44	16
Lietuvių daina (J. Maironis)	26	15
Mūsų Kraštas	29	11

Nauji Metai (E-ras)	4	8
Nemunas (P. Vaičaitis)	44	11
Pasaulys (S. Naginskas)	14	8
Pavasaris	20	12
Prano Vaičičio eilės	8	10
Ryto daina	35	14
Senovės Lietuviai	26	15
Senovės Lietuvos paminėjimas	38	15
Trakų pylis (J. Maironis)	38	16
Vaikystės atminimas	26	12
Žuvytė (P. Arminas)	4	10

PIEŠINIAI MOTERŲ SKYRIAUS.

Audra (Čia-Suks)	38	8
Dievas Juras (J. Šileika)	20	2
Dievas Poklius (J. Šileika)	26	2
Gamta (Čia-Suks)	14	7
Kelionė (Čia-Suks)	48	11
Krivių Krivaitis (J. Šileika)	29	2
Laisvoje Lietuvoje (A. Dulbis)	35	1
Laimė (Čia-Suks)	29	8
„La Lituanie Religieuse“	52	2
Lietuvių Hymnas	52	4
Motina (Čia-Suks)	20	8
Nelaimingas (Čia-Suks)	4	7
Peteliškė (Čia-Suks)	26	10
Perkunas (J. Šileika)	14	2
Susikrimtęs (Čia-Suks)	8	7
Tvanas (Čia-Suks)	35	8
Tikslas (Čia-Suks)	44	7
Už Metų (Čia-Suks)	52	8

PAVEIKSLAI.

Antras Visuot. Amerikos Lietuvių Seimas	52	8
Chicagos Moterų 208 kuopa	52	6
Dr. Vincas Kudirka	52	4
Lietuvė karės tremtinė	4	6
Lithuania	26	1
Lietuvaitės Šokėjos	29	1
M. Damijonaitienė	38	2
P-lė Francis Rėkiutė	52	5
Septynesdešimts šešta kuopa SLA.	4	5
Skęstantis laivas	8	6
SLA. 249 kuopa So. Brooklyn, N. Y.	14	8
Saugokite savo plaukus	38	6
Trečias metinis išvažiavimas	38	1
Vaikų Dieninė Globa	52	5
V. Venciuvienė	14	1
Žili plaukai	48	7

PIEŠINIAI VAIKŲ SKYRIUJE.

Gegužės mėnuo (J. J. Karpavičius)	48	16
Kaimo bakažė (J. J. Karpavičius)	8	16
Per plyšį	20	9

PAVEIKSLAI.

Galileo	20	9
James Watt	20	10
Mažosios Lietuvos našlaičiai 14-14-13-13	8	11
Pranas Vaičaitis	8	11

731073

~~20007~~

20882

MOTERS, SVIESKITĖS!

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje Kningyne

GAUNAMOS KNINGOS — SKAITYKITE JAS

AMERIKA, 288 pusl., ...	75c.
AUDRA RUSIJOJE, 56 pusl., ...	20c.
ANDERSONO PASAKOS, 82 pusl., ...	20c.
DAKTARAS IŠ PRIEVARTOS (Komedija)	20c.
KAIP GYVANA: Latviai, Suomiai, Anglai,	20c.
KAIP BULGARAI INGIJO LAISVĖ (I),	20c.
KAIP BULGARAI INGIJO LAISVĖ (II)	20c.
KAS IŠ KUR PAREINA, 64 pusl., ...	20c.
KELIONĖ Į ŠIDLAVĄ, 48 pusl., ...	15c.
KONRADAS VALENRODAS (Poema). 24 p.	15c.
KRAŽIŲ SKERDYNĖ, 77 pusl.	15c.
KUN. A. BURBA, 29 pusl.	20c.
LIETUVIŠKA CHRESTOMATIJA, 180 psl	40c.
LIETUVIŲ TAUTOS KLAUSIMAS	
EUROPINĖS KARĖS METU, 102 pusl	35c.
NAUJAS BUDAS Išmolti Rašyti, 24 pusl.	10c.
NUO DEGTINĖS (Komedija), 19 pusl.	10c.
PADĖJIMAS LIETUVIŲ TAUTOS RUSŲ	
VIEŠPATIJOJE (Rusų kalba), 128 pusl	1.00
PASNINKAI LIETUVOJE, 16 pusl., ...	5c.
PERSPĖJIMAS Apie Šventą Tikėjimą, 63 p.	10c.
PRAŽUVO (Vaizdelis iš gyvenimo), 16 pusl.	10c.
ŠVINTANT (Apysaka iš Bulgarų atgijimo).	25c.
TRACHOMA. Prie Šviesos, 100 pusl.	20c.
"TĖVYNĖS" Kompletai 1909-1910-1911. po	1.00

AIŠOPO PASAKOS

AIŠOPO PASAKOS — tai vienintelis tos rūšies veikalas lietuvių kalboje ir naudinga kiekvienam turėti. Kninga 360 puslapių, su 110 gražių paveikslų, 301 pasakų ir paaškinimų. Tinkanti pamokiniams seniems jauniems, o ypatingai mažiems.

Motinos, nupirkdamos šią kningą savo vaikeliams, niekad nesigailės, nes vaikai mėgsta tokius skaitymus, ypač kad kiekvienai pasakai yra pritaikytas ir paveikslėlis.

AIŠOPO PASAKOS yra svarbios ne tik savo gražumu, bet ir labai rimta prasme: kiekviename atsitikime, kiekvienam žmogui, kiekvienai ydai rasi prilyginimus ir galiaus pamokinius. Tai neišsemiamas šaltinis; iš jų galima panaudoti sakinius viešose susirinkimuose ir draugiškuose pokalbėjimuose.

KAINA SU PRISIUNTIMU Į NAMUS — \$1.25

ISSKYRUS

AIŠOPO PASAKAS ir 'APŠVIETA' VISAS KITAS KNINGAS SLA. NARIAI GAUNA UŽ PUSĖ PAŽYMĖTOS KAINOS

*Kalaudami kningų, parašykite aiškiai kningos varda

Piningus geriausiai siųsti per pašto Money

Orderį, paprastame laiške, užadresuojant:

A. B. STRIMAITIS

307 WEST 30th STREET
NEW YORK CITY

PASKAITOS

Žmonių Apšvietai Galima Rengti Žiemos Metu, nes tai yra Kuopų Užduotis

NE VISOS KUOPOS TUREJO APDRAUDOS IR SVEIKATOS SAVAITĖ, UŽTAI DABAR GALI PASINAUDOT

KUOPŲ NAUDAI SLA. IŠLEIDO 5-as PASKAITAS. JAS GALIMA SKAITYTI DIDELĖSE SUEIGOSE IR KUOPŲ SUSIRINKIMUOSE. S L A. NARIAI TAIPGI GALI ĮSIGYTI JAS :

Kreipkitės į "Tėvynės" Administraciją

LIETUVOJE EUROPOS KARĖS METU

Kninga nušviečia tikrą karės padėjimą, kaip lietuviai pabėgo į plačią Rusiją, palikdami savo ukius, kuomet vokiečiai užėjo. Kninga 92 puslapių, su 12 didelių puikių paveikslų, paimtų iš pačių atsitikimų su pabėgėliais.

Kainuoja tiktai 50c. su prisiuntimu.

A. B. STRIMAITIS

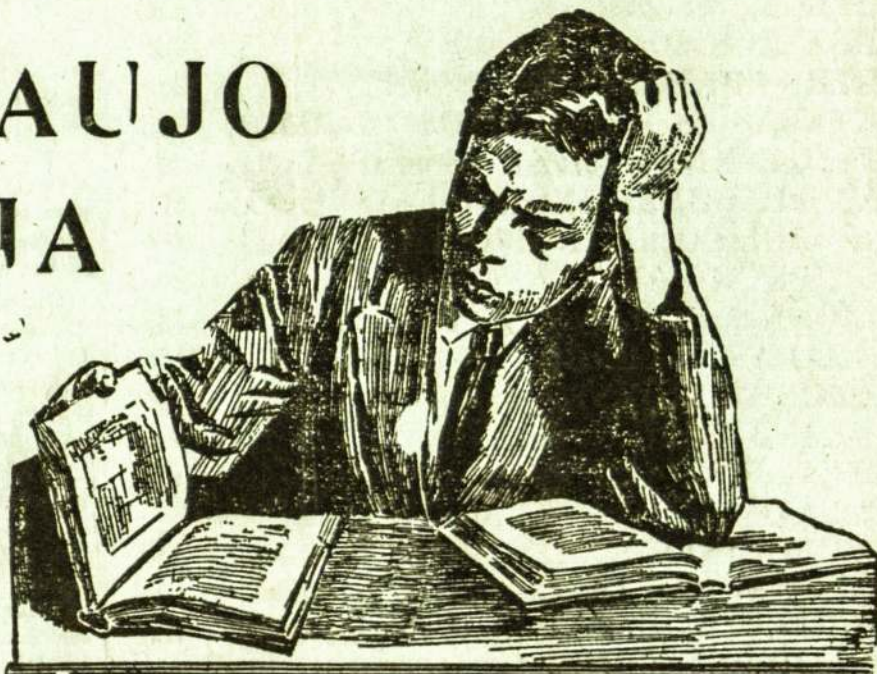
307 W. 30th Street, New York City

Didelis Veikalas!

KRAUJO SĖJA

9 9 9
Du Tomai
už
\$1.50

KRAUJO SĖJA ŽINGEIDUS VEIKALAS

Yra tai labai užimanti apysaka iš Rusijos karės laikų. Kninga išleista dviejuose tomuose atskirium. *Tome Pirmam* telpa šie dalykai: Pirmi Aidai. Maskvoje. „Šviesiai-dauggalis“ Tiška. Varšavoje. Testamentas. Į Rytus. Užpakalyje Armijos. Taktika Strategija. Virdulyje. Ant Vandens. Sląstuose. Kontr-Mina. Geniališkas Plenas. Liadojangas. Juodakis Rekrutas. Kuningaikštukas. Užtrinos Ant Vado Kojų.

Antrame Tome telpa šie dalykai: Jokamanda Pas Kuropatkin'ą. Šiupinys. Fermentai. Ginkluotas Ramumas. Priežastis ir Pasekmės. Šliubas. Prieš Mušį Kaip Tai Dailu Per Karę. Naktis Prieš Išauštant. Šamilio Ainis. Teismas. Tulei-Shanas. Dievo Perkunas. Lenktynės.

Iš viršpaminėtos įtalpos jau aišku, kad šis veikalas yra labai užimantis. Pirmas Tomas turi 289 puslapius, Antras Tomas — 246 pusl. Viso 535 puslapiai skaitymo. Tai milžiniška kningas už tuos piningus.

Kraujo Sėją galima gauti ir atskirium kiekvieną tomą. Kaštuoja su prisiuntimu po \$1.00. Užsisakant abudu tomu kartu, kaštuoja tik \$1.50. Su užsakymu reikia ir piningus prisiųsti, išperkant money orderį išrašant šitaip:

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA
307 W. 30th STR., NEW YORK, N. Y.